

поста на работата си, а другъ единъ конникъ на име Димитръ Тодоровъ Плъховъ хувналь назадъ да бѣга но Командирътъ офицеръ пушналь 4 Казака конника съ заповѣдь да го върнатъ назадъ, или ако се невърне съ добро да го убиятъ безъ дума, и той слѣдъ застиганнето му отъ Казацитѣ, които му извѣстили заповѣдта, върналь се отъ страхъ да го неубиятъ. Когато ги приближили турскитѣ аванъ гварди, Родмистрътъ не далъ на другитѣ да хвъргатъ, а самъ той хвърлилъ едно подиръ друго 6 пушки и сполучилъ да удари прѣдводителътъ на турцитѣ, като казалъ прѣдъ другаритѣ си, че 3-тѣ удара сполучили, а другитѣ три отишле напраздно; та тогава далъ знакъ на всички бѣгомъ, и като ги гонили турцитѣ отподиръ, хвъргали върху тѣхъ и сполучили да ударятъ коня му въ крака надъ Азаклий отгорѣ при долътъ Яйлъджика и единъ солдатинъ легко да ранятъ въ крака. Тукъ съ тѣхъ заедно избѣгна пѣша равно съ коньетѣ единъ Българинъ на име Х. Димитръ Х. Стоенчовъ, на когото русситѣ много му се чудихж на бѣганието и го забѣлѣжихж въ запнекитѣ си. Когато бѣгахж назадъ и пристигнахж въ с. Арабаджиево, тамъ въ врѣме на отпочиваннето се уби единъ русски конь, разбира се отъ непазицнето на нѣкой оружието си, и оттамъ се връщатъ за къмъ града и по ближнитѣ му села, гдѣто него денъ се почнало приготвление за боя къмъ Нова Загора. Вѣтрѣ въ града нищо ново, освѣнъ събралия и съразмисления и отъ двѣтъ страни за неизходното положение на града и жителитѣ му, които бѣха ограничени въ тѣхнитѣ запимания приврѣменно.

Въ Събота 16-й Юлий бѣхж испратени къмъ Ново-Загорското шоссе, гдѣто пристигатъ българскитѣ волентири въ село Дълбоки, приглѣдватъ селото и ненамиратъ никаква опасностъ отъ турцитѣ, нито пакъ е имало нѣщо за страхование; та са завърнали пакъ изново къмъ с. Джуранлий.

Въ 17, 18 и 19-й день на юлий бойтъ бѣше захванатъ, а пакъ българскитѣ волници бѣхж пакъ испратени къмъ Ряховица и Дълбоки за да съглѣждатъ да нѣма нѣкоя опасностъ отъ тия мѣста, гдѣто въ врѣме на обика-